

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-591/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Przepisy podatkowe — Odroczenie opodatkowania zysków kapitałowych pochodzących z odpłatnego zbycia niektórych dóbr inwestycyjnych — Pobór podatku — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Artykuł 31 porozumienia EOG — Odmienne traktowanie stałych zakładów znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego i stałych zakładów znajdujących się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego — Proporcjonalność)

(2015/C 198/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i K. Petersen, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Przyjmując i utrzymując w mocy system podatkowy przewidziany w § 6b Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym), który uzależnia możliwość skorzystania z odroczenia opodatkowania zysków kapitałowych wynikających z odpłatnego zbycia dóbr inwestycyjnego stanowiącego część majątku stałego zakładu podatnika znajdującego się na terytorium Niemiec od warunku, że te zyski kapitałowe muszą być przedmiotem reinwestycji obejmujących nabycie zastępujących środków stanowiących część majątku stałego zakładu podatnika znajdującego się na tym terytorium, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 49 TFUE i art. 31 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Thrakis – Grecja) – Trapeza Eurobank Ergasias AE/ Agrotiki Trapeza tis Ellados AE (ATE), Pavlos Sidiropoulos

(Sprawa C-690/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Pojęcie — Artykuł 87 ust. 1 WE — Przywileje przyznane instytucji bankowej — Spółka wykonująca zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych — Istniejąca pomoc i nowa pomoc — Artykuł 88 ust. 3 WE — Uprawnienia sądu krajowego)

(2015/C 198/12)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Efeteio Thrakis

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Trapeza Eurobank Ergasias AE

Strona pozwana: Agrotiki Trapeza tis Ellados AE (ATE), Pavlos Sidiropoulos

Sentencja

- 1) Artykuł 87 ust. 1 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że zakresem stosowania tego postanowienia mogą być objęte przywileje – takie jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – na podstawie których bankowi przysługuje prawo do jednostronnego ustanowienia hipoteki na nieruchomościach należących do rolników lub innych osób wykonujących działalność powiązaną z działalnością rolniczą, prawo do prowadzenia egzekucji przymusowej na podstawie zwykłego dokumentu prywatnego oraz prawo do bycia zwolnionym z zapłaty kosztów i opłat z tytułu wpisu tej hipoteki. Zadaniem sądu odsyłającego jest jednak dokonanie oceny, czy sytuacja taka ma miejsce w postępowaniu głównym.
- 2) Na odpowiedź na pytanie pierwsze lit. a) może mieć wpływ okoliczność, że przywileje – takie jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – przyznane w krajowych przepisach prawnych niezależnemu bankowi użyteczności publicznej w momencie jego utworzenia ze względu na działalność kredytową dla rolników i specyficzne zadania, jakie zostały mu powierzone, nadal obowiązują po rozszerzeniu funkcji tego banku na wykonywanie wszystkich czynności bankowych i przekształceniu tego banku w spółkę akcyjną. Do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy w świetle wszystkich istotnych okoliczności faktycznych i prawnych spełnione są cztery kumulatywne przesłanki, które w myśl orzecznictwa Trybunału pozwalają uznać, iż wspomniane przywileje stanowią rekompensatę będącą świadczeniem wzajemnym za świadczenia wykonane przez ten bank w celu wypełnienia zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych i tym samym unikają zakwalifikowania jako pomoc państwa.
- 3) Artykuł 87 ust. 1 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że w przypadku gdy przywileje – takie jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – są objęte zakresem stosowania tego postanowienia, państwo członkowskie, które je ustanowiło, jest zobowiązane zastosować procedurę uprzedniej kontroli przewidzianą w art. 88 ust. 3 WE, pod warunkiem że przywileje te stały się nową pomocą po wejściu w życie traktatu w zainteresowanym państwie członkowskim i że nie upłynął jeszcze termin przedawnienia przewidziany w art. 15 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE], czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.
- 4) Artykuły 87 ust. 1 WE i 88 ust. 3 WE powinny być interpretowane w ten sposób, że jeśli sąd odsyłający stoi na stanowisku, iż w świetle odpowiedzi udzielonej na pytanie drugie sporne przywileje stanowią nową pomoc państwa, jest on zobowiązany odstąpić od stosowania przepisów krajowych, którymi zostały ustanowione takie przywileje, z powodu ich niezgodności z tymi postanowieniami traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 15.3.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Telefonia Dialog sp. z o.o./T-Mobile Polska S.A., dawniej Polska Telefonia Cyfrowa S. A.

(Sprawa C-3/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/21/WE — Artykuły 7 i 20 — Rozstrzygnięcie sporów między przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub świadczącymi usługi łączności elektronicznej — Obowiązek zastosowania procedury przewidzianej w art. 7 ust. 3 — Środek, który może oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi — Dyrektywa 2002/19/WE — Artykuł 5 — Uprawnienia i zakres odpowiedzialności krajowych organów regulacyjnych w odniesieniu do dostępu i wzajemnych połączeń — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 28 — Numery niegeograficzne)

(2015/C 198/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Telefonia Dialog sp. z o.o.

Strona pozwana: T-Mobile Polska S.A., dawniej Polska Telefonia Cyfrowa S.A.